

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II-ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

Наведені вище роздуми й відповідні приклади ще раз доводять те, що невміле використання лексичної системи у професійному мовленні перетворює процес спілкування на мовленнєвий потік з великою кількістю двозначних формулювань.

Системний підхід у розробленні науково-методичного забезпечення курсу українська мова за професійним спрямуванням полягає зокрема у поглибленому вивченні лексичних особливостей української мови та принципів вживання термінології у практиці професійного спілкування.

Література

1. Винославська О. В. Розвиток практичної компоненти комунікативної компетентності студентів технічного університету / О.В. Винославська, Н.Г. Андрійченко // Практична психологія та соціальна робота. - 2004. – № 12. - С. 65-69.

2. Чмут Т. К. Культура спілкування / Чмут Т.К. - Хмельницький, 1999. - 358 с.

УДК 821.161. 2

ПЕРСПЕКТИВНІСТЬ І НАСТУПНІСТЬ У ВИВЧЕННІ УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ В ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ І ВИЩІЙ ШКОЛАХ

О.І. Філіпенко

Мова - напрочуд сильний засіб,
але треба мати багато розуму,
щоб користуватися ним.

Гегель

Про значення мови в житті суспільства неодноразово було наголошено в багатьох дослідженнях, оскільки мова виконує в суспільстві багато різноманітних функцій: номінативну, пізнавальну, мислеоформлювальну, комунікативну, емотивну, інтелектуально-художню тощо.

Культура мовлення безпосередньо пов'язана з культурою суспільства загалом, і рівень її визначається як ступенем культури всього суспільства, так і кожного його члена зокрема. Відтак вивченню мови у загальноосвітній школі варто приділяти величезної уваги, оскільки саме там закладаються основи лінгвістичних знань, виробляються навички правильної побудови висловлювань, логічне вербальне оформлення думки.

Студіювання проблеми вивчення мови в загальноосвітній школі та наступність в опрацюванні та удосконаленні знань із зазначеної дисципліни у вищій є **метою** нашої роботи.

Програма загальноосвітньої школи передбачає вивчення учнями основ фонетики і графіки, граматики та орфографії (правопис), морфології (будова слова, частини мови), синтаксису (словосполучення та речення: їхня будова та

різновиди). Таке структурування навчального матеріалу дає змогу вивчати всі мовні одиниці. Вивчення мови в загальноосвітній школі спирається на принцип науковості, тобто на правильне розкриття суті мовних явищ, а відтак знання, що їх здобувають учні середньої ланки навчання у процесі вивчення мови, є системними і достатніми, аби продовжити освіту у вищій школі.

Проблеми перспективності і наступності між загальноосвітньою та вищою ланками мовознавчих наук є неперепутною і актуальною. Особливо ж у вищих нефілологічного спрямування, оскільки вища школа, спираючись на знання, здобуті в загальноосвітній ланці навчання, крім використання принципу перспективності як заміни у свідомості особистості неповної системи більш повною, передбачає також перенесення здобутих знань на суміжні галузі, використання їх у нових умовах і зв'язках.

Так, перед студентами постає нагальна потреба в засвоєнні фахової термінології, що не завжди трактується однозначно, оскільки сформована була упродовж розвитку людського суспільства в різних часових проміжках різноманітних держав з різними мовними структуруваннями. Таким чином, до програм мовознавчих дисциплін у вищих варто ввести такий розділ мовознавства, як лексикологія (словниковий склад мови). Як відомо, в мовознавчій науці лексикологію розмежовують на історичну, яка досліджує закономірності формування, розвитку і збагачення словника мови від найдавніших часів, а також лексикологію сучасної мови (описову), яка вивчає лексичний склад мови сучасного періоду. Такі знання дозволяють студентам глибше проникнути в основи фахової термінології краще усвідомивши особливості фахових структур. Візьмемо для прикладу слово «жила».

Жила - 1) міцна сполучна тканина, що прикріплює мускули до кісток; сухожилля; 2) у розмовному стилі назва кровоносних судин і сухожиль людини та ссавців; 3) в електроніці - цільний провідник для електричного з'єднання. Багатожильний кабель - кілька провідників, ізольованих один від одного і об'єднаних загальною ізольованою оболонкою; 4) геологічне тіло неправильної форми, що утворилося в результаті заповнення тріщин у гірських породах або внаслідок метасоматичного заміщення порід уздовж тріщин мінеральною речовиною; 5) скупа, жадібна до грошей людина.

Таким чином, опрацювання багатозначних слів, дозволяє визначитися з термінологією, доречно її вживати і глибоко розуміти предмет. Подібну роботу проводимо й зі словами іншомовного походження, оскільки вони досить часто трапляються у термінологічному корпусі фахового мовлення, а подекуди і набувають різноманітних значень, тобто бувають багатозначними.

Отже, проблеми перспективності і наступності між загальноосвітньою та вищою ланками мовознавчих наук є неперепутною і актуальною, оскільки нові знання ґрунтуються на набутих раніше і програми вищів формуються з урахуванням знань, набутих у попередній ланці. Такі особливості методики вивчення мовознавчих наук мають бути враховані викладачами вищів для подальшого їхнього розвитку і вдосконалення.

Література

1. Віват Г.І., Філіпенко О.І. В гостях у пані Лексики (Лексична семантика): навчальне видання / Ганна Віват, Ольга Філіпенко. - Одеса:ВМВ, 2019. - 152 с.
2. Словарь иностранных слов. - 12-е изд., стереотип. - М.; Рус. Яз, 1985 – 608 с.
3. Чак Є.Д. Таємниці слова / Євгенія Чак - К.; Веселка, 1991. – 221 с.

УДК 821.161.2

**ПІДВИЩЕННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ****О.В. Гриньків**

Постановка проблеми. У сучасних умовах глобалізації та інтернаціоналізації освіти та інших сфер суспільного життя змінилося соціальне замовлення, тобто зараз потрібні фахівці, які дійсно володіють українською мовою. Основною метою навчання української мови на даному етапі є формування іншомовної комунікативної компетенції. Комунікативна компетенція надає людині можливість познайомитися з іншою культурою, отримувати, аналізувати, передавати інформацію та спілкуватися українською мовою. Іншомовна компетенція є одним із критеріїв відбору під час професійного працевлаштування, необхідною умовою успішної кар'єри. У зв'язку з цим змінилися вимоги до навчальної дисципліни «Українська мова як іноземна».

Аналіз актуальних досліджень. Якщо в попередні роки основну увагу приділяли розвитку навичок читання іншомовної літератури, і викладачі використовували граматико-перекладний метод, то зараз студенти повинні володіти також і комунікативною компетенцією, достатньою для спілкування у побуті та в галузі професійних інтересів. Для цього вони повинні володіти мовними засобами, певними знаннями професійного та країнознавчого характеру. Саме А.М. Леонт'єв визначив інтерес як один з інтегральних процесів мотиваційної сфери, яка є основою, джерелом, а інтерес - наслідком, проявом процесів, що в ній відбуваються. Зазвичай, діяльність людини є полі-вмотивованою, тобто людина діє, керуючись не одним, а декількома мотивами. Увесь комплекс зусиль, що спонукають студентів вивчати українську мову, а також фактори, що на них впливають, тобто мотиви, мотиви-стимули, фактори зовнішнього та внутрішнього впливу і являють собою мотивацію.

Мета. Проаналізувати й з'ясувати ефективність використання підвищення мотивації до вивчення української мови як іноземної під час навчання студентів - іноземців.

Виклад основного матеріалу. Мотивація відіграє важливу роль у будь-якому виді діяльності. Науковці виділяють три функції мотивації:

**ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ
У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ**

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Методика викладання курсу «Загальна фізика»	
В.Г. Задорожний	141
Роль фізичного курсу в технічному вищому закладі	
А.Є. Сергєєва, В.Б. Роганков	142
До проблеми викладання фахового мовлення у вищих навчальних закладах технічного спрямування	
Я.В. Машарова, О.В. Шевчук	143
Перспективність і наступність у вивченні українського мовлення в загальноосвітній і вищій школах	
О.І. Філіпенко	145
Підвищення мотивації до вивчення Української мови як іноземної	
О.В. Гриньків	147
Використання методу роботи в групах на практичних заняттях з бухгалтерського обліку	
В.В. Протасов	150
Методичні рекомендації щодо вдосконалення якості лекцій	
Р.В. Амбарцумянц, М.І. Субботіна	153
Реформа вищої освіти як фактор формування нової сучасної еліти в Україні	
С.О. Лозинська, С.М. Рутар	154
Лекція як провідна форма навчання у ЗВО	
В.А. Самофатова	157
Комп'ютерне тестування в забезпеченні якості освіти	
С.М. Соц, Н.В. Хоренжий, А.П. Лапінська	158
Інтерес як найважливіший чинник навчальної діяльності студента	
О.О. Стояно	159
Шляхи підвищення успіху студентів у закладах вищої освіти США	
О.І. Козьменко	161
Міжнародна академічна мобільність як фактор підвищення якості освіти	
М.Р. Мардар, Ю.С. Левчук	163
Тренінг командоутворення як основа самоорганізації студентської групи	
А.В. Черкаський	166
Особливості вищої освіти в Чехії	
О.В. Калита	168
Сучасна практична підготовка фахівців молочної, олійно-жирової та косметичної галузей	
О.В. Севастьянова, Є.О. Котляр, Т.В. Маковська	170
Оцінювання як інструмент забезпечення якості вищої освіти	
І.В. Соколова	172
Структурно-змістовний модус професійної ідентичності майбутніх фахівців медичної галузі	
А.Г. Разумна	176
Організаційно-практичні засоби виховання комунікативних компетенцій журналіста	
С.В. Кандюк-Лебідь	179
Зв'язок вищої школи з життям	
М.М. Зацеркляний	181